

Στον δρόμο των ηρώων.

Γράφει η Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος.

Για τα ηρωικά κατορθώματα των αγωνιστών μας στον πόλεμο του '40 έχει χρησιμοποιηθή ο όρος εποποιία. Όχι ατυχώς. Πως αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηρίση κανείς τα ανδραγαθήματα των Ελλήνων στον ελληνοϊταλικό πόλεμο αλλά και μετά, στην γερμανική αντίσταση, παρά ως έργα μεγάλα και θαυμαστά, που ξεπερνούν πράγματι την σφαίρα της λογικής και αγγίζουν τα όρια του θαύματος; Αλλά και τι λόγια να βρη κανείς, για να περιγράψη το μεγαλείο της ψυχής των ανδρών αυτών που δεν δείλιασαν ούτε μπροστά σε πολυαριθμότερους ούτε μπροστά σε αρτιώτερα εξοπλισμένους μαχητές!

Άλλωστε, το 'χει η μοίρα των Ελλήνων, να 'ναι πάντοτε «πολλά ολίγοι» και να αγωνίζονται διαρκώς, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, για να διαφυλάσσουν τα όσια και τα ιερά των από τους κάθε λογής εισβολείς και δυνάστες. Δεν τους έλλειψαν ποτέ οι αγώνες, αλλά και δεν ηττήθηκαν ποτέ, όσο αγωνίζονταν ενωμένοι, γιατί αναπλήρωναν την αριθμητική υστέρηση με την υπεροχή της ψυχής, την αδυναμία με την πίστη στο δίκαιο και την αγάπη για την πατρίδα και την ελευθερία.

Πράγματι, οι Έλληνες, που είχαν συνυφασμένη την πίστη στον Θεό με την αγάπη στην πατρίδα, λησμόνησαν προς στιγμήν τις ιδεολογικές και

άλλες αντιθέσεις των, συσπειρώθηκαν για την υπεράσπιση των ιδανικών των και αγωνίστηκαν με απaráμιλλο θάρρος και αξιοθαύμαστη γενναιότητα, όπως ωμολόγησαν ακόμη και οι εχθροί των.

Έτσι, υπό την σκέπη της Παναγίας, που ενίσχυε τους αγώνες και τις θυσίες των παλληκαριών μας στα θρυλικά ηπειρωτικά βουνά, και με την αξιοθαύμαστη συμβολή των αμάχων και την συνεργασία όλων, συντελέστηκε το «θαύμα του '40» και επιτεύχθηκε, από τους μικρούς και ανίσχυρους «νέστορες», η πρώτη νίκη κατά του «λυαίου» φασισμού, η οποία ήταν προίον συνδυασμού πολλών παραγόντων, όπως, κυρίως:

α) της ομόφωνα εκπεφρασμένης, -διά στόματος, μάλιστα, ενός δικτάτορος, θελήσεως ενός μικρού ανυπεράσπιστου λαού να προβάλει αντίσταση απέναντι σ' έναν ιταμό εισβολέα,

β) της υπερβάσεως, υπό την ασύμμετρη αυτήν απειλή, των επιμέρους αντιπαραθέσεων προς όφελος του κοινού συμφέροντος της πατρίδος, και

γ) του συντονισμού των ενεργειών των δυνάμεων υπερασπίσεως των πατρώων εδαφών και της ομολογουμένως δύσκολης συνεργασίας των, χάρη στην οποία, πάντως, πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες νίκες, που με την σειρά των ωδήγησαν, εξ αιτίας της ανυψώσεως του ηθικού, στις επόμενες μεγάλες επιτυχίες.

Έτσι, οι ενωμένοι και ψυχωμένοι Έλληνες κατώρθωσαν να αντιμετωπίσουν με ηρωισμό ακόμη και αυτήν την τριπλή σκληρή κατοχή, Γερμανών, Ιταλών και Βουλγάρων, και να γράψουν και το έπος της Εθνικής Αντιστάσεως. Πράγματι! Όσο αγωνίζονταν με ομοψυχία, ανέβαιναν συνεχώς τα σκαλοπάτια της νίκης, μόλις επέτρεψαν να τους καταλάβη η διχόνοια, καταβαρathρώθηκαν και πάλι.

Επειδή, λοιπόν, και σήμερα, 83 χρόνια μετά, βρισκόμαστε και πάλι εμείς οι Έλληνες σε μια πολύ δύσκολη καμπή της ιστορίας μας, σε σύγχυση, διαπάλη και γενική διαφθορά, οι ήρωές μας ξεπροβάλλουν από το παρελθόν ολοζώντανοι και μας δείχνουν και πάλι τον δρόμο που χάσαμε τον δρόμο της συνεργασίας, της ομοψυχίας, της αγωνιστικότητας και της θυσίας για τα ιδεώδη της πίστεως, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας, καλώντας μας, συγχρόνως, να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε τους ανεκπλήρωτους αγώνες των.

Για να το πετύχουμε, όμως, αυτό και για να σταθούμε και πάλι ορθοί, όπως αρμόζει σε παιδιά ηρώων, χρειάζεται, πάνω και πρώτα απ' όλα να πιστέψουμε στον Θεό της αγάπης, που έρχεται πάντοτε αρωγός στους αδυνάτους και στους αδικημένους, στην συνέχεια να ανασυνταχθούμε, εγκαταλείποντας οριστικά την ραστώνη μας και στηριζόμενοι πλέον όχι σε ξένες και αλλότριες δυνάμεις αλλά στις δικές μας δυνάμεις, με την βοήθεια του Θεού, ώστε, στο εξής, να εργαστούμε -και κυρίως να συνεργαστούμε- για την αποτίναξη των νέων ζυγών και την απόκρουση των συνεχώς αυξανομένων δεινών.

Εάν δεν αποκτήσωμε και πάλι την χαμένη μας πίστη στον Θεό, την πίστη αυτήν που ενεψύχωνε τους ήρωες του '40 και τους ενεδυνάμωνε, ώστε να φωνάζουν «αέρα» και να αποκρούουν με τις ιαχές των τον τρομερό εχθρό, ελπίδα για ανάσταση δεν έχομε.

Καιρός να εμπιστευτούμε, επί τέλους, τις λιγοστές μας δυνάμεις στον Παντοδύναμο Θεό και στην Παναγία Μητέρα Του και να της ζητήσωμε να μας σκεπάζη με την χάρη της και να αναλάβη και πάλι να υπερασπιστή τα δίκαιά μας ενώπιον του Υιού της και Θεού μας. Αρκεί μόνον να το ζητήσωμε! **Γένοιτο!**

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>